

Behrsaines Deenu ritmi

1989. gada septembris

MUMS LŪKA, VIŅIEM — KOMPJŪTERS

Iepriekšējos mūsu avīzītes numuros jau bijis rakstīts par tiem kontaktiem, kuri attīstās starp mūsu ciema ļaudīm un ārzemniekiem: Miera gājieni, kā arī BBC korporācijas korespondentu vizīti. Šoreiz gribu pastāstīt vēl par kādu notikumu šai sakarā, jo Bērzaines vārds šogad tik tiešām ir droši iegājis starptautiskās attiecībās.

Maijā mūsu kolhozā bija VFR zinātnieki Veili — profesors, zinātnu doktors un viņa dzīvesbiedre. A. Veils, VFR Darba zinātnes institūta (Kelnē) direktors, ciemojās Rīgā, lai 10 dienu komandējuma laikā pētītu darba problēmas Latvijā. Lielākoties viesis gan interesējās par rūpniecību, taču vienu dienu viņš tomēr bija nolēmis vēlēt kādas vidusmēra saimniecības apskatei. «Bērzaine» tad kļuva par pamatu tam priekšstatam, ko par mums uz savu zemi aizveda A. Veils. Ciemiņš bija atteicies no tradicionālajiem maršrutiem, kas ved uz «Ādažiem», «Padomju Latviju», «Uzvaru» u. c.

Pie mums zinātnieks bija Centra un Vāksēnu govju fermās, apskatīja saimniecības centru un vairākus laukus. Raksturīgi, ka profesors ar savu fotokameru iemūžināja ne tikai mūsu centru un šķirnes ganāmpulkus, bet arī «augsto» mehanizācijas līmeni mūsu transportēšanai kūts otrajā pusē. Sliktā mehanizācija fermās viesus ļoti pārsteidza. Uz jautājumu, kā ir automatizēta barības sadale, fermas brigadieris paskaidroja, ka griestos ir izveidota lūka, pa kuru var nomest sienu ķīpas nepieciešamā daudzumā. Joks tika atzinīgi novērtēts. Ciemiņi tikās un diskutēja arī ar speciālistiem un padomes vadību. No mūsējiem katrs dabūja kaut ko atbildēt, un arī viesi neskopojās ar informāciju.

Lūk, ko uzzinājām: Vācijas fermeriem barības sadale fermās ir pilnīgi kompjuterizēta. Ar speciāliem piena skaitītājiem piens katrai govij tiek uzskaitīts katrā slaukšanas reizē un, atkarībā no tā daudzuma, pēc kompjūtera programmas aprēķina barības devu katrai goviņai. Barības dozēšana un dališana parasti ir automatizēta. Atšķirībā no mums, Rietumvācijā valsts piemaksā fermeriem, lai viņi neražotu un nepārdotu produkciju virs zināmā līmeņa, jo pretējā gadījumā strauji krīt cenas un fermeri cieš zaudējumus. Latvijā agrorūpnieciskajā kompleksā ir nodarbināti līdz 34 procentiem republikas iedzīvotāju un veikalus plaukti ir tukši, bet VFR fermeri, kuri sastāda tikai 4 procentus no visiem iedzīvotājiem, spēj pārdināt ne tikai savu zemi, bet arī dažas Āfrikas valstis.

Jautājumu loks bija ļoti plašs. Sevišķu interesi VFR zinātnieki izrādīja par ekonomiskās dabas jautājumiem un darba problēmām. Vaicāja par mūsu strādājošo algām un par arodbiedrību darbu. Izrādījās, ka arī rietumvācieši starp

arodkolektīviem un uzņēmumiem slēdz līgumus, kurus gan neviena no pusēm nepārkāpj. Atšķirībā no mums, no mūsu formālās pieejas, viņu arodbiedrība reāli aizstāv savu locekļu intereses ne tikai uzņēmuma ietvaros, bet arī konfliktos ar vietējo varu un valsts pārvaldi. Savukārt streikus kā galējos protesta līdzekļus drīkst organizēt tikai ar arodbiedrības piekrišanu. Vācijā darbojas likums, kas paredz darba algas līmeņa paaugstināšanos atkarībā no inflācijas līmeņa un dzīves dārdzības pieauguma. Stipri vienkāršoti salīdzinot dzīves līmeņus, iznāk, ka pie mums tas ir apmēram 10 reizu zemāks. Sezonas darbos nodarbinātie lauksaimnieki pie fermā saņem ap pusotra līdz diviem tūkstošiem rubļu (reķinot pēc oficiālā kursa). Attiecīgi divas līdz trīs reizes lielākas algas ir speciālistiem un vadībai lielajos lauku īpašumos. Dārgs algotais darbs ir galvenais iemesls, kāpēc fermeri cenšas tikt galā bez palīgiem un rezultātā strādā ļoti efektīvi. Profesora paziņa ir kādas lielferms (ap 3000 ha) īpašnieks Anglijā. Viņš sarāž piecreiz vairāk produkcijas nekā «Bērzainē», bet strādā tikai saimniecības pārvaldnieks, viņa vietnieks, agronoms, zootehniķis, divi kompjūtera operatori, tehniskā sekretāre un septiņi pamatstrādnieki, sezonas darbos pieņemot tikai līdz 10 palīgiem no malas.

Bija jautājumi gan par ciema padomes darbu un nozīmi, gan par tehnikas nodrošināšanu kolhozā, vēl arī par veterinārās palīdzības iespējām, par materiālu deficītu celtniecībā, par kolhozu noguldītās naudas zemo atmaksāšanas procentos un vēl par daudz ko citu.

Ciemiņi bija arī pie manis «Ogrēs». Profesors ieraudzīja govī un bullīti. Viņš bija varen izbrīnīts, kāpēc gan kolhoza priekšsēdētājam būtu jātur mājdzīvnieki. Tieši viņš to nenoprasīja, bet no tulka varēja noprast, ka Veila kungs domā apmēram tā: — Bullītis droši vien ir bērniem par prieku, bet goviņa vajadzīga, lai mazie dabūtu garantēti tīru pienu.

Biju vien spiests izskaidrot arī šo mūsu dzīves niānsi, ka lauku cilvēka palīgsaimniecība faktiski ir viņa iztikas pamatavots.

Esam ieguvuši ļoti interesantu informāciju pārdomām, ka varētu strādāt labāk. Tās ir tirgus ekonomikas priekšrocības, kur neeksistē jēdziens «deficīts», nav totalitāri birokrātiskā pārvaldes aparāta un nav galējās pakāpes ekspluatācijas. Esam sapratuši, ka zinātne un jo sevišķi kompjuterizācija pasaulē kļūst par neatņemamām lauksaimniecības sastāvdaļām. Bet, lai to apgūtu, mūsu speciālistiem ļoti nepieciešams mācīties svešvalodas. Krievu un latviešu valodā rakstošie zinātnieki no labākās pasaulē esošās tehnoloģijas krietni atpaliek.

ROBERTS BERNIS.

VĒLĒŠANU APGABALU SADALĪJUMS Bērzaines ciemā

TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES
VĒLĒŠANĀM 10. DECEMBRI

1. vēlēšanu apgabala — 43 iedzīvotāji: Ozoli, Skola, Sprīdiši, Ievāji, Zaltiņi, Zaltiņi, Skundreki, Liči, Baljas, Baljas dzirnavas, Dandari, Meždandari, Gai-tuļi
2. vēlēšanu apgabals — 46 iedzīvotāji: Kūzēni, Vāksēni, Smilgas, Ausmas, Rasas
3. vēlēšanu apgabals — 45 iedzīvotāji: Papardes, Mētras, Purkalni, Kauliņi, Purmaži, Daviņi, Vālodzes, Straumes
4. vēlēšanu apgabals — 43 iedzīvotāji: Likas, Nanči, Gaiķi, Kiši, Jaunzemes, Priedes, Salzemnieki, Kociņi, Cīruļi, Siliņi
5. vēlēšanu apgabals — 41 iedzīvotāji: Birzītes, Mauriņi, Vārpas, Palejas, Kūšas, Druvas, Sarmas, Vaidavas, Puķītes, Strautmaži
6. vēlēšanu apgabals — 40 iedzīvotāji: Oši, Gobas, Kļavas, Bērzi, Egles, Virši, Madaras, Torņkalni, Tauriņi
7. vēlēšanu apgabals — 42 iedzīvotāji: Saulieši, Mežmalieši, Kalnieši, Aizmeži, Kēķi, Gaidas, Lazdas 13—21 dzīvoklis
8. vēlēšanu apgabals — 51 iedzīvotājs Lazdas 1.—12. dzīvoklis
9. vēlēšanu apgabals — 45 iedzīvotāji Liepas
10. vēlēšanu apgabals — 49 iedzīvotāji: Kļaviņas, Ozoliņi, Kastaņi, Veckrogī, Diķi, Avotiņi, Dzelzkaļi, Smēdes, Rubuļi, Kučieri, Staļļa
11. vēlēšanu apgabals — 53 iedzīvotāji: Bērzaine, Dārzi, Antiņi, Ziediņi, Bērziņi, Atmatas, Ogres, Lejnieki, Pūpoli, Dambji, Strautiņi, Pumpuri, Līdumnieki, Ergoti, Dukuri, Stendes, Viesturi, Zilūzi-2, Naubodi, Celmi
12. vēlēšanu apgabals — 47 iedzīvotāji: Kreiļi, Bāri, Priežkalni, Kalniņi, Birznieki, Jaunzemnieki, Brenguļi, Meķēni un Zilūzi
13. vēlēšanu apgabals — 39 iedzīvotāji: Lanti, Omeisteri, Lukstiņi, Lukstiņi, Lielvikuļi, Mazvikuļi
14. vēlēšanu apgabals — 47 iedzīvotāji: Ludzēni, Saveļas, Skujēni, Zuši, Brīvzemnieki, Ceriņi, Zvaigzņites, Noriņas, Vitoli, Rūsas
15. vēlēšanu apgabals — 48 iedzīvotāji: Jaunzemes, Kalnbimberi, Jaunbimberi, Lejasbimberi, Klāmaņi, Budzes, Zvīguri

Deputātu kandidātus izvirza no 10. oktobra līdz 10. novembrim. Lūgums iedzīvotājiem būt atsaucīgiem, kad tiks rīkotas apgabalu priekšvēlēšanu sapulces. Vēlreiz pārdomāt, ko izvirzīt par savu deputātu turpmākajiem 5 gadiem.

Ciema izpildkomiteja

Vagā pelnīts atalgojums

Šogad mūsu skolēni strādāja biešu laukos, ganija govīs un veica citus darbus kolhoza laukos un fermās. Cik daudz katrs paveica un cik kvalitatīvi strādāja, par to avīzītē esam jau lasījuši. No savas puses tikai gribu izteikt pārmetumus dažiem vecākiem, kuri ne reizi nepainterēsējās, kā viņu bērni strādā, cik padara un kāda ir veikuma kvalitāte.

Bietes bija izravētas, tās auga varenī, tamdēļ mēs, palīgu brigāde, ķērāmies pie sava pamatdarba — mācīšanās, gan tikai — visai neparastā veidā. No 1. augusta līdz 4. augustam bērni mācījās ģeogrāfiju, vēsturi, krievu valodu, zooloģiju, apguva zināšanas par kugniecību, glezniecību un citiem mākslas veidiem, interesējās par māku kopt parkus. Mēs apskatījām varenāko priedi Latvijā, tā ir Zauskas priede. Bijām ļoti daudzās pilsētās — Smiltēnē, Pleskavā, Luga, Puškinā, Ļeņingradā, Petrodvorecā, Kingisepā, Narvā, Kotlajarvē, Mustvē, Tartu, Elvā, Valgā, Valkā un Strenčos. Šķērsojām daudzās upes — Gauju, Vaidavu, Veļikaju, Lugu, Nevu, Narvu, Emajegi un citas. Sīkāk iepazīsimies ar Peiņusa ezeru un tā ostu Mustvi. Ļeņingradā šķērsojām daudzus kanālus un Ņevas upi pa to varenajiem tiltiem. Pa Ņevu braucām ar kuģi, ūdensceļā divreiz šķērsojām Somu jūras

lici no Ļeņingradas uz Petrodvorecu un otrādi.

Ļoti daudz ko no vēstures atmiņām, pētot Pleskavas kremlī un Ļeņingradu. Varonpilsētā apmeklējām Petropavlovskas cietokšni, Ziemas pili, kreiseri «Aurora» un skulptūru «Vara jātnieks», kā arī citas vēsturiskas vietas.

Arhitektūras mākslu apbrīnojām, pētot slavenā arhitekta Rastrelli iecerētās pils Petrodvorecā, Puškinā un citur. Atpērijāmies arī viņa celtās pils Latvijā — Rundalē un Jelgavā.

Zooloģijas stundas — sīkas un pamatīgas — mums bija Zooloģijas muzejā, kur izstādīta plaša dzīvnieku valsts pa tiem, klasēm, dzimtām un ģintīm, kur dzīvnieku izbāzeņi parādīti saistībā ar viņu apdzīvoto dzīves vidi dabā.

Tāpat kā pērn, arī šogad lasām skolotāja Nīgaļa, mūsu nenogurdināmā palīga un labākā darbuzzinātāja, stāstījumu par to, cik daudz laba Bērzaines ciema bērni pieredzējuši kolhoza dāvātajā mācību ekskursijā. Gadiem ejot, no redzētā noteikti kaut kas aizmirsīsies, bet ir svarīgi, lai nezustu vēlēšanās kļūt gudrākiem, arvien vairāk kaut ko jaunu izpētīt un uzzināt. Ceram, ka paliks uzvedības kultūras mācība: parks nav mežs un iela nav tas pats, kas rotaļu laukums vai smilšu kaste. Nav šaubu, ka šādas ekskursijas ir ļoti vērtīgas. Jāpadomā, vai vismaz vienas dienas izbraukumu nebūtu pelnījuši arī čaklākie kartupeļi lasītāji. Kurš gan cits, ja ne mēs, kolhoznieki, bērzainieši, rūpēsies par mūsu atvasiņu izglītību? Droši vien saimniecības valde izbraucieni neliegs, taču bērniem gan jāatceras: balvu var nopelnīt tikai tad, ja strādāts godam, no sirds.

Edgars un Rolands

Divi tādi braši puīši no šīs vasaras ir ierakstīti Bērzaines viru cilsmes sarakstos. Jūlija 27. dienā uzgavilēja ekspluatācijas inženieris Uģis Auniņš, kura sieviņa, strādniece patērētāju biedrības sistēmā, dzemdēja dēlu Edgaru. Pēc tam, 16. augustā ar savu brašuli lepojās šoferis Ilgonis Mušperts kopā ar sieviņu, Valmieras piena kombināta strādnieci, viņiem — Rolands.

Apveicam laimīgos vecākus un vēlām neapstāties!

VAREN KUPLA

Tā var vērtēt mūsu Jaunburtņieku skolas pirmo klasīti šoruden. Pavisam pirmās izglītības gaitas sākuši 20 mazie bērzainieši. Kolhoznieku vārdā miļš sveiciens kuplās saimītes audzinātājai Ainaī Ārgalei.

Kas tad ir jaunie pirmklasnieki? Lūk, skolas saraksts: Didzis Apiņš, Aivars Auniņš, Gunita Auniņa, Ivo Dailidjonoks, Guntā Kangare, Ieva Kukmilka, Andris Kikulis, Inese Kikule, Jānis Laķis, Andris Liepa, Kaspars Lūdaka, Aivars Lukāševics, Linda Munce, Aivita Miķelsone, Rīta Muļjanko, Egons un Jānis Rīsevi, Rolands Šķirmants, Ilze Stijade un Eviņa Salte.

Visi pirmklasnieki ir mūsu kolhoznieku bērni. Tāpēc vecākiem vēlām daudz pacietības un sirds siltuma mazuļus skolas gaitām sapo-šot.

AMATU JAUNUMI

Par veterināro ārstu un kolhoza biedru «Bērzainē» uzņemts Indulis Siliņš. Zootehniķe Daiga, ar ko jau «BDR» iepazīstinājām, ir Induļa dzīvesbiedre. Tāpēc cerēsim, ka lopkopības vadībā būs pilnīga vienprātība un ļoti panākumi.

Kolhozā ir jauns krāsotājs — Eriks Bērziņš, bet traktoristu pulku papildina Vladimirs Dailidjonoks. No dienesta pārnācis Aigars Kukjānis, kurš pie mums strādā par šoferi.

I. Siliņam savā redzes lokā jāpatur Ineta Dailidjonoka, kas mācās Smiltēnes sovhoztehnikumā, lai pēc

Ar dažādiem kuģiem iepazīsimies Jūrniecības muzejā, kā arī paši kuģodami pa Ņevu un Somu jūras lici.

Varenu mākslas baudījumu deva gleznu, skulptūru un citu mākslas veidu darbu, kā vāžu, lustru, mēbeļu u. c. priekšmetu, apskatīšana pils, parkos un citās vietās. Mājās atvedām milzīgu zināšanu bagāžu, kaut nu izdotos to visu kaut cik paturēt prātā. Bērnu vārdā izsaku lielu pateicību «Bērzaines» administrācijai par transportu, paldies iecirkņa agronomam Aivaram Kangaram par šīs mācību ekskursijas organizēšanu. Tagad, bērni, ļoti atpūties, lai ar jauniem spēkiem atkal pildītu grozus ar kartupeļiem kolhoza laukā un galvenais — ar jaunām zināšanām skolas solos.

JOLIJS NIGALIS,
Jaunburtņieku skolas LOTOS
vienības komandieris, skolotājs

atgriešanās papildinātu «Bērzaines» veterināro dienestu. Par to viņai kļā dota kolhoza stipendija. Tiem, kas ievērojuši jauno buldozeristu, darām zināmu, ka tas ir līgumstrādnieks Viktors Ļaksa.

Dace Nevarovska izlēmusi strādāt nedaudz vieglāku darbu un no Centra fermas slaucējas pārtapusi par strādnieci mūsu ciema ēdnīcā.

Gudru palīgu pēc gadiem pieciem var gaidīt «Bērzaines» celtnieki, jo ar kolhoza stipendiju Rīgas Politehniskajā institūtā ir «iekļīlāts» topošais inženieris Aivars Tiss.

Bravūra neder

Kolhoza valde novērtēja Intas Kņospiņas un Nikolaja Somova izdarības. Abi kolhoznieki jūlijā saimniecības darbos sevi «apgrūtināja» tikai divas dienas. Ieradušies Ludzēnu fermā, I. Kņospiņa un N. Somovs rupji izturējās pret fermas darbiniekiem, sarīkoja kaučipus. Inta Kņospiņa vairākkārt centās sabojāt fermā izslaukto pienu, darīja to tišuprāt.

Kolhoza valde un pēcāk arī kop-sapulce atzina, ka abi daudzoņas ir jāizslēdz no kolhoza, viņi paliek par līgumstrādniekiem,

Liellopu un cūku kopēju darba rezultāti uz 1. septembri

Līdz gada beigām ir palikuši vēl četri mēneši, bet piena ražošanas plāns izpildīts par 69 procentiem. Lai iecere nepaliktu tikai uz papīra, tad visu atlikušo laiku ir jāslauc 11,5 līdz 12 kg dienā. Tas ir tik daudz, cik jaudājam pašlaik. Lielākā daļa lopkopju jau cenšas un interesējas, kā šo līmeni noturēt. Diemžēl neko tamlīdzīgu nevar teikt par citkārt slavētajām Baļļu fermas slaucējiem Silviju Mutjanko un Aiju Bergu. Sākot ar pagājušo algas dienu viņas PATVĀRĪGI atļāvās slaukt govīs vairs tikai divreiz dienā un daždien pat divi slaukumi vairs neiznāca. Jauzskata, ka tas ir gandrīz vai savdabīgs streiks, jo slaucējas paziņo par savu protestu: neesot brīvdienā. Vai gan tiešām abas lopkopes nespej brīvbrīvis viena otrai atļaut, ja par abām grupām slaucamas tikai 26 govīs?

Te nu laikā būtu atgādināt arī kādu nesenu gadījumu. Kad Ādolfīnei Mutjanko ziemā vajadzēja nostrādāt trīs mēnešus pensijai, tad viņa nevarējās «dot brīvdienas» un

Kopeji	Augustā		No gada sākuma			VGK real. cūku sk.
	svara pieaug. kg	diennakts pieaug. g	svara pieaug. kg	diennakts pieaug. g	+ vai - ar 1988. g.	
Nobarojamo cūku kopējiem						
Kukians Valdis	5377	502	47191	564	+119	600
Vilne Česlava	2936	682	19458	612	+49	233
Kukjāne Sofija	1973	649	12077	596	+47	163
Silde Pēteris	1823	550	5488	511	+62	—
Saimniecība	12109	567	84214	575	+102	996
2-4 mēnešu veciem sivēniem						
Kukiane Marija	5218	350	39001	396	+137	—

visu ko palīdzēt. Tagad pensijas naudiņa ir kabatā un viņa atļaujas pateikt galvenajai zootehnikai, ka Baļļu sievas iedomājot slaukt trīs reizes un vispār darijot tā, kā pašas uzskatīt par labāku.

Tikai to, ka Baļļās kārtība slīd lejup kā pa ledu, to gan laikam fermā neviens neliekas manām.

Nezāles tur aug visu vasaru un tās neviens nepļauj. Aizaudzis arī citkārt slavēto lopkopju nams, bet Silvijas apdzīvotās nama daļas apkārtni droši var apdziedāt: ka tik mūsu nesena pirmindniece tur nelauž kaklu.

H. DIURA,
ciltslietu zootehniks

JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI

Kopeji	Augustā		No gada sākuma				VGK realiz. lopi
	svara pieaug. kg	dienn. pieaug. g	pieaug. plāns kg	izpilde kg	izpilde %	dienn. pieaug. g + vai - ar 1988. g.	
Audzējamo jaunlopu kopējiem							
Bērziņa Zinaida	2839	720	27200	20887	76,8	788	+54
Maļko Tatjana	1879	954	27200	15522	57,1	704	+53
Risevs Vladimirs	1546	658	18133	8681	47,9	589	-56
Silde Pēteris	375	480	2674	5565	63,6	565	—
Kukjāne Irēna	215	307	6588	4191	63,6	630	+155
Liers Viktors	1753	481	17784	4538	25,5	197	-121
Stadnišina Ludmila	473	425	7906	2293	29,0	256	-76
Kukmilka Vizma	478	413	8540	7167	83,9	758	+267
Kopā	9558	611	122025	68794	64,6	567	+68
Nobarojamo jaunlopu kopējiem							
Vilnis Gunārs	592	564	7921	5309	67,0	595	+59
Taube Anna	1350	694	15867	9445	59,5	674	+122
Soloveiko Rasma	1620	773	13600	10270	75,5	733	+23
Knakele Nina	856	627	11972	7342	61,3	793	+122
Putniņš Māris	314	601	11972	5670	47,4	728	+105
Kragļikova Dzidra	752	640	10972	8926	81,4	948	+274
Kuvaniņkova Al-drs	900	725	10775	9814	91,1	1048	+181
Zelča Elza	991	795	12570	10251	81,6	952	+200
Cirulis Miervaldis	399	410	9680	5546	57,3	693	+291
Kopā	7182	680	105329	71981	68,3	795	+187
Saimniecība	17332	636	227354	141367	62,2	664	—

Sivēnu ieguve uz 1. septembri

Kopējas	Iegūts augustā	Plāns no gada sākuma	Iegūts no gada sākuma	+ vai - salīdzinot ar 1988. g.	Vidējais skaits metienā	Saglabāšanās procents
Ragaine Reģina un Ragaine Anita	318	2203	2453	+258	8,0	90,0

PIENA RAŽOŠANA

Kopēja	Vid. govju skaits	No gada sākuma		Izpildes %	Izslaukts no govju + vai - ar 1988. g.	Vieta	I skira	Iekšējais patēriņš
		plāns	izpilde					
Priede Grieta	25,1	132200	76287	57,7	3039	-461	7	
Ogneva Zaiga	23,8	103000	68941	66,9	2897	-183	10	
Melgaile Sarmite	24,6	113000	76689	67,9	3117	-151	5	
Ragaine Marta	25,8	133400	77087	57,8	2988	-140	8	
Lielvikuli	99,3	481600	294276	61,1	2964	-279	91	12
Laiviņa Maiga	19,9	91400	64605	70,4	3246	-100	3	
Sakne Arija	21,6	96900	82582	85,2	3823	-161	1	
Bērziņa Inese	17,4	79700	51151	64,2	2940	-286	9	
Snēvele Marija	18,6	87800	59158	67,4	3181	-279	4	
Centrs	77,6	345800	258544	74,8	3332	-80	97	12
Stūriņa Ilga	56,4	171000	131493	76,9	2331	-444	17	
Knosiņa Dagmāra	55,2	163500	110095	67,3	1994	-61	18	
Ludzēni	111,6	334500	246327	73,6	2207	-190	74	13
Paparde Daina	45,8	177500	119554	67,4	2610	-144	15	
Liepa Mudite	40,7	187900	134843	71,8	3313	+334	2	
Dailidjonoka Zina	43,7	194300	123750	63,7	2832	-277	11	
Jonīna Inta	42,4	173100	118505	68,5	2795	+72	13	
Vākšēni	175,0	732800	496642	67,8	2836	-108	94	10
Mutjanko Silvija	16,8	93700	63261	67,5	3766	-119	—	
Berga Aija	15,8	93800	61602	65,7	3899	+66	—	
Baļļa (izolators)	32,4	187500	126412	67,4	3902	+25	82	17
Elmere Marta	23,4	99700	65643	65,8	2805	-191	12	
Eglīte Vineta	22,3	93300	51779	55,5	2322	-500	16	
Tihomirova Nadja	21,2	93900	64562	68,8	3045	+557	6	
Janele Skaidrite	22,6	90000	61519	68,4	2722	+67	14	
Jaunzēmeles	89,6	376900	243493	64,6	2718	-111	87	10
Saimniecība	585	2431800	1665694	68,5	2847	-168	89	89

Baļļas fermas kopējas smagu disciplīnas pārkāpumu dēļ (patvarīgi pāriets uz 2x govju slaukšanu) no vērtēšanas tiek izslēgtas.

No 18. augusta pilnvaroto sapulces protokola № 2

KOLHOZU STATŪTU JAUNĀS REDAKCIJAS APSTIPRINĀŠANA.

Valdes priekšsēdētājs Roberts Bernis: «Ikvienam kolhozs strādā pamatojoties uz statūtiem. Mūsu kolhoza iekšējie statūti tika pieņemti 1970. gada 21. janvārī. Sakarā ar straujajām izmaiņām pēdējā laikā radusies nepieciešamība pēc statūtiem jaunā redakcijā. Kolhozu Padome izstrādājusi paraugstatūtus. Tajos daudzkas ir lieks. Šie paraugstatūti ir jāapstiprina augstākajā varas orgānā — pilnvaroto sapulcē.

Statūtu nelielas izmaiņas neko nedos. Stājina laika kolhoza sistēma jāpārbūvē pamatos, jo tā ir gadiem slīpēta uz cilvēku aplaupīšanu un ekspluatāciju ar liela birokrātijas aparāta palīdzību, kurš pats neko nerada. Lielā centralizācija rada vispārēju haosu un bezsaimnieciskumu. Uzskatu, ka vienīgā iespēja ir cita saimnieciskā modeļa veidošana uz kooperatīvu pamatiem decentralizējot lielo teritoriju un katram objektam, katram zemes stūrītim atdodot īsto saimnieku. Priekšlikums — noslēgt līgumu ar kādu no LLA ekonomistiem un izstrādāt zinātniski pamatotu modeli, veidojot ap katru fermu teritoriju, kur būtu viens saimnieks, kurš arī pats strādā. Kā arī nodot atbilstošu tehniku un zemi. Šī kolektīva peļņas gala rezultāts arī būtu atbilstošu virzības stimuls. Starp šiem kooperatīviem būtu veselīga konkurence. Varētu pēc

Ādažu pieredzes, vai varbūt citur ir labāks modelis. Citādi kolhoznieks nekad nebūs zemes saimnieks, bet tikai algas strādnieks.

IKVIENU KOLHOZNIKU INTERESEJOSIE JAUTĀJUMI AR BALSU VAIRĀKUMU TIKA PIENĒMTI SEKOJOŠI:

1. Pārbaudes laiks iestājoties kolhozā — 6 mēneši.
2. Neuzņemt kolhozā par biedriem sezonas un pagaidu darbos strādājošos.
3. Noteikt iestāšanās naudu (paju) no katra darba spējīgā ne mazāk kā 100.— rbl. Minēto summu samaksāt no nopelnītās naudas pusegāda laikā. Lai iestājoties no kolhoza varētu saņemt atpakaļ pilnu paju, kolhozā jānostrādā 10 gadi.
4. Piemājas zemes lielumu kolhoznieku sētai iepriekšējā līmenī, t. i.:
 - 1) 0,5 ha aramzemes,
 - 2) 1,0 ha pļavu,
 - 3) 0,5 ha ganības.
5. Kolhozniekam vār iznomāt papildus (nepārtraucot darbu kolhozā un saražojot lauksaimniecības produkciju pēc līguma) 3,0 ha zemes.
6. Piemājas zemes lielums nav jāsaista ar kolhoznieku sētas locekļu skaitu.
7. Ja kolhoza biedrs — pensionārs nestrādā un nedzīvo kolhoza teritorijā, tad viņam piemājas zeme pienākas, ja darba stāžs kolhozā ir virs 15 gadiem. Bez tam... kolhozs piedalās sociālo objek-

tu (skola, veikals...) celtniecībā...

... valdes priekšsēdētājs ir tiesīgs izvēlēties valdes locekļus no darba kolektīva izvirzītiem kandidātūrām.

Jaunajā redakcijā statūti tika pieņemti vienbalsīgi.

PILNVAROTO SAPULCE APSTIPRINĀJA ARI SEKOJOŠUS VALDES SĒŽU LĒMUMUS:

1. Dace Gunāra m. Gorjačko pērk «Lejasbimberu» kalni par materiālu vērtību.
2. Zemiece Dace Gorjačko beidzot izlēmusi pirkt «Klāmaņu» mājas ar 5 saimniecības ēkām par 7783.— rbl.
3. Jānis Okdalders saņem atpakaļ sava tēva mājas «Rubuļi» kļēti.
4. Kārlis Auniņš izlēmis dibināt zemnieka saimniecību — iesākumā vēlas tikai 3,0 ha zemes.
5. Jūlijs Abrams atsavinā riju — šķūni Bērzaines c. «Kociņos».
6. Uz nomu piešķirtas zemes:
 - 1) Jānim Okdalders — 0,26 ha,
 - 2) Gunāram Licim — 1,0 ha,
 - 3) Kārlim Maslovskim — 0,41 ha,
 - 4) Aivaram Brodam — 3,0 ha,
 - 5) Sarmitei Gailītei — 0,25 ha,
 - 6) Dainai Kokkai — 0,54 ha, ganību,
 - 7) Anitai Ragainei — pļava un ganība,
 - 8) Marijai Kukiane — pļava un ganība,
 - 9) Zentai Bisniecei — 0,5 ha,
 - 10) Dzintrai Burcevai — 0,25

Paši uz savām(?) kājām?

Ciemā ir satraucoša problēma: mūsu bērni piesakās darbā un vienlaikus pamet skolu. Kā vērtēt šādu situāciju?

Lauku brigādē nesēn pieņemta jauna līgumstrādniece. Tā ir Natālija Bērziņa, kura izstājusies no Burtņieku internātskolas. Kad tika pieņemts lēmums, apstājos pie domas, ka mūsu bērni arvien biežāk stājas darbā, jo negrib mācīties, nevēlas apgūt nekādu profesiju. Bet vai tad darbs lauku brigādē vai palīgstrādnieka vieta mehānikas darbnīcās būtu tie vienīgie darbi, ko varētu uzticēt bērzauniešu jaunajai audzei? Skaidrs, ka tas ir pats vieglākais ceļš, jo tajā ir mazāk pretstības. Nerunāsim par lielām lietām — pedagoģiju vai mūsu tautas attīstības perspektīvu. Jāsāk no vienkāršākā — jāatceras, ka 15 gadus vecs pusaudzis tomēr nav fiziķi tik norādīts, lai turētu līdz lauku un darbnīcu darbos rūdītājiem. Ej nu tad izsver, cik liela ir viņa peļņas tiesa. Nevaram prasīt, lai spēka vīri ar savu darbu nopelnītu algu arī pusauģa meiteņiem.

Patreiz nemācīties un strādāt gatavojas vēl četri mūsu skolas šī gada absolventi. Dokumentus, lai saņemtu atļauju strādāt lauku brigādē, kārtoja Aiga Priedīte un Solvita Ogneva. Mehānikas darbnīcās grib strādāt Jānis Kukians, bet Sanita Vilne kāro vietu ciema

veikalā. Atcerēsimies, Sanita bija no mūsu čempionākā skolāsbērniem...

Slikti Jaunburtņieku skolā mācījās Mihails Kirilovičs. Iepriekšējā rudenī Miša iestājās Burtņieku internātskolā. Tagad arī tur mācīties viņš vairs nedomā un jau sācis darbu «Bērzaines» darbnīcās. Mihails ļoti grib braukt ar traktoru. Tikai mehanizatora tiesības bez pabeigtas astoņu klašu izglītības nekur neviens nedāvā. Tāds pats liktenis pagaidām ir arī Jānim Kūkianam, kurš skolas atestāta vietā ir saņēmis vien izziņu par astoņu klašu mācību vietas noklausīšanos.

Ir jau labi, ja cilvēks grib strādāt. Bet būtu daudz labāk, ja patstāvīgas dzīves sācējs tomēr uz darbu nāktu ar kaut kādas profesijas diplomu kabatā. Stipriem muļķiem Latvijas nākotni pacelt nebūs pa peļam — to gribas atgādināt gan pašiem mācībās kūrākajiem, gan viņu vecākiem, kas to laikam nesaprot.

Slinko un lamājas

Krietnus pārmetumus pelnījis Purnmaļu fermas cūkkopējs Valdis Kukians. Viņš iemānījies cūkas barot tikai vienu reizi dienā. Bet aizrādījumus kūrtais strādātājs gan negrib uzklaut ne no viena speciālista — tūlīt skan lamāšanās ar necenzētiem vārdiem. Par V. Kukiana izdarībām valde nolēma ziņot labošanas darbu inspekcijai (Valdis pie mums izcieš sodu, kas viņam tika piespriests par izraisīto avāriju, kurā gāja bojā cilvēks). Bez tam cūkkopējs saņēma rājienu.

Paviršībā un reibumā

Vizma Kukmilka Breguļos nav bijusi pietiekami rūpīga tēlu ganīšanā. Valde par to viņu nopēsi.

Ilgas Stūriņas vadītājai Ludzēnu fermā atkal bija saskābis piens. Soreiz 1000 kg sabojātā slaukuma l. Stūriņai radīja 247 rubļu zaudējumu.

Juris Gulbis piedzēries brauca ar traktoru K-700 un uzbrauca siena preseī, to sabojājot. Preses apskādešana Jurim izmaksāja tieši pusmēneša algu. Tāpat pie traktora stūres «kungu dūšā» sēdās Vladimirs Petrovs. Ceļš, protams, šķīta par šauru un Volodja ar visu belorusu atradās grāvī. Pēc tam, kā saka, «uz pagīrām» grāvija braucejis bez atlīdzības remontēja sabojāto traktoru un, lai drošāk izsargātos no grāvjiem, pastrādāja darbnīcās par atslēdznieku.

Te nu caur skumjo humoru gribas ievērot arī rūgtu īstenību: dar-

bu vadītāji un inženieri pret dzērājiem joprojām ir bezpalīdzīgi (kur palicis likums par viņu pašu sodīšanu, kad padotais žūpo?), bet kārtības sargi nav labāki par miegānām mušām. Neaizmirsīsim, ka reibulotāji ar saviem braucamrīkiem apdraud katru no mums, nekad neviens nevar zināt, kad tāds pusdzīvnieks kādam nevainīgam gājējam vai braucējam uz ceļa laupīs veselību vai pat dzīvību. Kā tad pie mums ir? Traktoristi un pat dažī šoferi piedzeras un, ja viņiem kāds aizrāda, spēj rupji nolamāt jebkuru speciālistu un pat savu darba biedru. Katru tādu gadījumu vajadzētu novērtēt biedru tiesā tūdaļ pēc tam, kad grēcinieks atzirdzīs. Nekas tāds pie mums nav.

Varbūt tomēr mums ieviest stingru kārtību, lai neatkārtotos traģiski notikumi, kas Bērzaīnē jau daudzkārt bijuši?

Dzer ko gribi, galva dulna

Par alus tirdzniecības kārtību mūsu ciema veikalā ir pieņemti skaidri un nepārprotami noteikumi. Izpildkomitejas lēmums atvēlēt šo dziru tirgot no pulksten 17 līdz veikala slēgšanai. Diemžēl jau vairākkārt bijis jāredz, ka pārdevējam tāda nostādne nav pa prātam.

Arī 5. septembrī daļa piegādātā alus bija jau «izplūdsis» pa sētas durvīm. Pārdevēja Sarmite Kezika varēja paskaidrot tikai to, ka atvestas 40 kastes, bet kur 20 minūšu laikā puse no tām zudusi, to viņa nezina. Diemžēl nevarējam no-

skaidrot, vai to nezina arī veikala vadītāja.

Varētu strīdēties vai alus ir pats labākais dzēriens ražas laikā slāpju dzesēšanai. Tomēr skaidrs ir arī tas, ka līmonādi mūsu veikalos labāk nepirkt. Tā vienmēr ir pārskābusi. Ilgu laiku pārdevēja piedāvāja bērzauniešiem pārskābuso «Meža ogu», no kuras cieš ne tikai prātiņš, bet arī gremošanas orgāni.

Pavērosim: vai veikala vadītāja beidzot jaudās ieviest kārtību dzērienu pārdošanā vai arī tas būs jādara speciālam komisijam?

Par izdevumu atbild A. Krolle un A. Kangars. Sastādītājs — J. Motivāns.

Ответственные за выпуск А. Кролле и А. Кангарс. Составитель Я. Мотиванс.

Ритмы трудовых будней колхоза «Берзаине» Валмиерского района. На латышском языке.